

det, der bliver sagt. Jeg synes bare, det er så rigtigt sagt, at lad os dog forenkle dér, hvor det ligger lige på den flade hånd.

Så var der flere, der sagde noget om, at amterne alligevel skulle ind og kigge på det. Altså jeg vil gerne sige helt klart, at hvis kommunerne får landzonekompetencen her, så er det selvfølgelig sådan, at det er kommunerne, der bestemmer det. Anken kan alene dreje sig om de almindelige spilleregler. Jeg synes, man fint kan leve med, at det gør kommunen. Det vil altid være sådan, at de, der er direkte involverede, har mulighed for at klage.

Nu har ministeren jo brugt megen tid i formiddag på at diskutere holdninger, og så kommer vi netop til et forslag, der er så gennemsynret af holdninger, og så siger ministeren ingenting. Det er ærgerligt, at man disponerer tiden sådan, at når det så endelig er noget med holdninger, ja, så kommer vi ikke til at diskutere det. Her gælder det jo holdninger: Er man for, at man laver noget bureaukrati med indviklede regler, eller er man for en regelforenkling? Og det er så det, som vi skulle have diskuteret lidt.

Vi kom aldrig til andet, end at vi fik at vide, at man ikke støtter forslaget, og det er i grunden underligt, for hvis der var noget, der ville få en opbakning ude i befolkningen, hvis der var noget, der ville få en opbakning, når vi diskuterer landdistrikter, når vi diskuterer mulighederne for, at man får lov til ude i de enkelte områder at være medbestemmende, hvis der var noget, der kunne hindre den skævvridning, hvis der var noget, der kunne dæmme op for, at man synes alt for meget sker på Slotsholmen, så var det netop, at man udviste tillid til de mennesker, der sidder og beslutter de her ting.

Tænk, hvis vi i dag sendte et signal fra Folketinget til byrådene: Ja, vi har respekt for jer, ja, vi mener, I også er gode nok til at tage de her beslutninger, og ja, hvis I kan leve med det derude og jeres befolkninger kan, så er det fornuftigt! Det er lidt ærgerligt, at vi ikke kan sende de signaler. Og vi må vel på et tidspunkt forstå, at så kan det også godt være, der er mange af dem derude, der siger: Ja, det kan godt være, I taler meget, men når I kommer til handlingerne, så sker der ikke noget.

Jeg hørte desværre fru Vibeke Peschardt sige, så vidt jeg noterede mig, at det ville være en ruin, hvis landkommuner fik lov til at beslutte det her. Det er jo det samme som at sige, at man ikke har tillid til de byrådsmedlemmer, der er derude, for hvilket byrådsmedlem ville lave

ruin for sig selv. Jeg stoler og tror altså på dem, og derfor vil jeg bare sige, at jeg læner mig en del op ad formanden for KL's, Anker Boyes, skriftlige tale på Hotel Legoland, Billund, den 24. januar her år 2000, med overskriften »Plansystemet er gennemsynret af centralisme«.

Det var en god overskrift, og den er jeg sådan set glad for at Anker Boye valgte. Og så skriver han nedenunder: »Et af de redskaber, vi har i kommunerne til at gennemføre en udviklingsstrategi for landdistrikterne, er plansystemet. Det er imidlertid et problem for plansystemets funktion, at udmelding fra staten til amterne i forbindelse med regionplansrevision gennemsynres af centralisme.«

Det er sandt, og når man melder ud fra staten til amtet noget, der med Anker Boyes ord er gennemsynret af centralisme, så fratager man selvfølgelig de mennesker, der skal leve med denne centralisme, der skal beslutte i lyset af den centralisme, troen på, at de kan gøre noget selv derude. Nu er de heldigvis sådan indrettet, at det kommer man ikke af sted med alligevel, for de er vant til at rejse sig hver gang, men man må have en stor forståelse for, hvorfor afstanden her fra Folketinget, det centrale, og så ud til byrådene bliver større og større og helt ud til befolkningen bliver foruroligende stor.

Det havde forslaget jo rettet op på, og det havde jeg håbet vi kunne have fundet et flertal for i dag.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Der er mange slags forenklinger, og jeg vil sige, at den her debat måske er mest præget af en forenklet argumentation, for når jeg hører her, at det skulle blive meget mere enkelt, hvis man bare overlod det til kommunerne, så mener jeg, at det rent faktisk forudsætter, at man fratager amterne nogle væsentlige funktioner. Hvis man stadig væk mener, at amterne skal have nogle væsentlige funktioner i forhold til det åbne land, med vandindvinding, med naturbeskyttelse, så vil det her også betyde, at selv om man overlod det til kommunerne, ville det være naturligt at give amterne en høringsret, og så er vi jo under alle omstændigheder tilbage til en dobbeltadministration.

Hvis vi har interesser, der skal varetages på forskellige niveauer, kan vi ikke slippe for, at der så bliver en høringsret, om det så bliver den ene eller den anden vej. Så det er demagogi at sige, at der ikke bliver dobbeltadministration.